

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9C/223/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8704119183
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Koman
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2011:8704119183.15

Uznesenie

Okresný súd Poprad v právnej veci žalobkyne: M. O., H.. XX.X.XXXX, C. F. R. XXX, zast. Centrom právnej pomoci Liptovský Mikuláš proti žalovanému: Q. M. N. Pribyline, S. XXX XX, P.: XXXXXXXX o náhradu škody s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom tohto súdu č. k. 9C 391/92-130 zo dňa 14.4.1993, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co 491/03-153 zo dňa 27.5.2004 bol nárok žalobkyne na náhradu mzdy v súvislosti s tým, že bola neplatne žalovaným vylúčená z družstva a tento ju odmietol zamestnávať, a to celkovo v sume XX.XXX,- K., teraz 1.529,91 eur vylúčený na samostatné konanie a súčasne si uplatnila 150 % valorizáciu v sume XX.XXX,- K., teraz X.XXX,XX eur. Konanie o tejto vylúčenej veci sa vedie pod sp. zn. 9C/223/2004.

Súd v merite veci rozhodol rozsudkom č. k. 9C/223/2004-79 dňa 18.12.2009, ktorý bol na základe podaného odvolania žalovaného uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/34/2010-102 zo dňa 21.12.2010 zrušený. Krajský súd vo svojom rozsudku poukázal, že zo strany okresného súdu je potrebné zistiť, či o predmetom nároku žalobkyne už bolo právoplatne rozhodnuté, a či sa v danom prípade jedná o vec právoplatne skončenú, najmä s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 14C/257/1994.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p. prvá veta ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 O. s. p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

V tomto konaní je predmetom konania žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu mzdy z pracovnoprávneho vzťahu za obdobie od septembra 1987 až do novembra 1990 v sume 1.529,91 eur, s ktorým si uplatnila aj 150 % valorizáciu v sume 2.294,86 eur.

Z pripojeného spisu tohto súdu sp. zn. 14C/257/1994 vyplýva, že žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy v celkovej výške XX.XXX,XX eur, pričom jednou z uplatnených súm náhrady škody bol podľa žalobkyňou špecifikovanej náhrady škody rozdiel medzi mzdou, náhradou mzdy a inou stratou na mzde za obdobie od 7.6.1985 do 31.07.1992 celkom v sume 7.800,60 eur (podľa jej vyjadrenia ako rozdiel medzi tým, čo by mohla zarobiť, keby pracovala a tým, čo skutočne po túto dobu ako príjem mala- tak ako v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/223/2004). Žalovaný následne v konaní listinnými dôkazmi, o. i. aj mzdovými listami a dokladmi o poukázaných platbách a úhradách vyplývajúcich z pracovných nárokov žalobkyne u žalovaného za obdobie od 08.08.1983 do 31.07.1992, do ktorého spadá aj obdobie od septembra 1987 do novembra 1990 preukázal vyplatenie, a teda uspokojenie tejto časti žalovaného nároku, keďže suma požadovaná žalobkyňou jej už bola vyplatená. Súd už v tejto veci právoplatne rozhodol, a to rozsudkom č. k. 14C/257/1994-106 zo dňa 09.11.2005, ktorý bol v tejto časti aj potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 4Co/53/2006-135 zo dňa 26.02.2007.

V zmysle ust. § 159 ods. 3 O. s. p. právoplatné rozhodnutie tvorí prekážku rei iudicatea vtedy, ak v novom konaní ide o to isté, o čo šlo v predchádzajúcom rozhodnutí. Musí ísť o totožnosť osôb a aj o totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok, vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol už uplatnený- z rovnakého skutku. Prekážku rozsúdenej veci tvorí právoplatné rozhodnutie súdu iba v tom rozsahu, v akom sa o predmete konania rozhodlo. V tomto prípade súd skúmal totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania v oboch vyššie uvedených konaniach prebiehajúcich na tomto súde. Totožnosť osôb mal súd jednoznačne preukázanú, nakoľko v oboch prípadoch je žalobkyňou M. O., nar. 30.05.1954, bytom F. R. Č.. XXX a žalovaným Roľnícke družstvo Pribylina, IČO: 00 195 731. Pokiaľ ide o totožnosť predmetu konania aj tu mal súd preukázané, že v oboch prípadoch si žalobkyňa uplatňovala mzdové nároky z pracovnoprávneho vzťahu, pričom do obdobia od 07.06.1985 do 31.07.1992 spadá aj obdobie od 26.09.1987 do 14.11.1990- z tohto konania, a teda žalobkyňa si v konaní sp. zn. 9C/223/2004 uplatnila ten istý nárok, o ktorom už bolo v konaní sp. zn. 14C/257/1994 právoplatne rozhodnuté.

Z uvedeného vyplýva, že nakoľko o nároku žalobkyne už bolo právoplatne rozhodnuté, predchádzajúce rozhodnutie tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci- res iudicatae, v dôsledku čoho ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, a preto súd konanie zastavil.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa §-u 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p. - musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha.

Podľa ods. 2 cit. ust. odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 cit. ust. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.